

Vi borde gå på varandras bröllop nu

Vi borde gå på varandras bröllop nu.

Döpa varandras barn, planera studentfester tillsammans för våra syskon.

Vi borde fira och glädjas, dränkas i "save the date" kort på posten och bilder från BB.

Vi borde planera babyshower, 30-års fester, 20-års fester, 18-års fester....

Vi borde besöka varandras nya hus, ses på inflyttningsfest och barnens födelsedagar.

Det gör vi inte längre, inte just vi i alla fall.

Vi begraver varandra, planerar minnesstunder och fackeltåg.

Vi tröstar varandras barn, mammor och syskon.

Vi samlar pengar till familjerna som är kvar, lämnar blommor på graven och tänder ljus på platsen där polisen precis tvättat bort blodet.

Vi ser platserna där vi växte upp på tv med polisavspärrningar runt, i tidningar och sociala medier.

Vi ser platserna där vi lekte som barn, som nu istället för att vara fyllda av goda minnen påminner oss om alla vänner vi förlorat.

Om hur de dog, var kroppen låg, när polisen kom, vilket håll gärningsmannen sprang åt.

Även han en barndomsvän, oftast.

Vi pratar med våra barn om mord, försöker förklara varför pappa, farbror, vänner, kusinen, grannen inte lever längre. Dom börjar bli vana.

Vi är livrädda för just det.

Vi borde gå på varandras bröllop nu, vi borde inte begrava varandra.

Maria Moraes, Linköping